

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΗ ΚΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
Για την 'Αθήνα Δρ. κ.—Για τις 'Επαρχίες Δρ.
Για το 'Εξωτερικό Δρ. Χρ. 10.

Για τις 'Επαρχίες διαχόμεστε και τριμηνες (2 Δρ. την τριμηνία) συντρομής.

Κανένας δε γράφεται συντρομητής ε δε στείλει μπροστά τη συντρομή του.

10 λεπτά το φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια 'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιάδρου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός Υπόγειου Σιδηρόδρομου 'Ομόνοια), στα βιβλιοπωλεία «'Εστία» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στὴ Βουλή).

Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στὰ Πραχτορεία τῶν 'Εφημερίδων.

Στὰ Χανιά (Κρήτη) στὸ Σύλλογο δ «Σολωμός».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ἡ Βουλὴ μας—Τί δὲ κάνει—Οἱ πολιτικοὶ τοῦ καφερέ—'Αθήνα και Παρίσι.

Ν' ΑΡΧΙΝΗΣΕΙ με τὸ καλὸ λοιπὸν και ἡ Βουλὴ γιὰ νὰ ξαναδόνουμε και μεῖς οἱ δόλοιο λίγο, νὰ διώξουμε τὴ μοιχλα ἀποάνου μας, νὰ ζωντανέψουμε ἐπιτέλους. Εἶναι τρομερὴ ἀπελπιστικὴ νὰ κελαδοῦν νὰ πουλιά, νὰ κρεμοῦν οἱ Νεότουρκοι, νὰ μοσκοβολοῦν τὰ λουλούδια, νὰ ὀργιάζει με δυὸ λόγια δὲ ἡ φύση και ἡ ζωὴ τριγύρω μας, και μοναχὰ ἐμεῖς νὰ φοβοῦμε. Γιατί ὁ Ρωμιὸς δὲν τὴ νιώθει, δὲν τὴν ἀπολαβαίνει τὴ ζωὴ δίχως Βουλὴ και γι' αὐτὸ με λαχτάρω δλοῖ μας διαβάσαμε τὴ μεγάλη εἰδηση πὼς τὴ Δευτέρα «συνέρχεται» ἡ Βουλὴ μας—πού πάει νὰ πεῖ, ἀνοίγει διὰπλατα τὴς πόρτες της.

Ἄ δε γίνε ἀπαρτία τὴ Δευτέρα, μικρὸ τὸ κακὸ. Θάχουμε πάλι κάτι νὰ ποῦμε, καυτηριάζοντας τοὺς βουλευτὲς πού «δὲν προσέτρεξαν» εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος—κ' ἔτσι θὰ γίνε κουβέντα, πού πᾶει νὰ πεῖ δ ρ ὰ η γιὰ τὸ σημερινὸ Ρωμιό.

ΚΑΙ τί θὰ κάνει ἡ Βουλὴ μας; Νά, μιὰ ἐρώτηση πού δὲ δυσκολεύει καθόλου τὴν ἀπάντηση. Ὅτι ἔκαμε ἴσαμε τώρα. Καὶ δουλεύει πάντα τόσο στερεότυπα, στὴς γενικὴς γραμμὴς τουλάχιστο, ἀντιγράφοντας ἢ μιὰ Σύνοδο τὴν ἄλλη, πού σώνει νάγνε παρακολουθεῖται κανεὶς τὴς περ-

χρωστῶ νὰ σοῦ ἀνταπεδώσω τὸ χάρισμα. Γελοῦσα γελοῦσα με πονηριά, με παιδικιστικὴ ἀρετὴ, και τὸν πειραξά, και τὸν ἀνάγκαζά νὰ γελά κ' ἐκεῖνος ἐνὸς προσπαθοῖσε νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὰ πειράγματά μου, πιάνοντας τὰ χέρια μου σφιχτὰ και ἀναγκάζοντάς με νὰ μένω φρόνιμη.

Συμφωνήσαμε νάναῖ ἐδῶ τὸ ἄλλο Σάββατο στὴς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα και νάναῖ κ' ἐκεῖνη εἰδοποιημένη. Θὰ γνωριστοῦνε κ' ἀπὸ κοντά. Θὰ ποῦνε δ,τι θέλουμε ὅση ὥρα ἐγὼ θὰ ἑτοιμάζω τὸ τσάι. Κι ὅταν ἡ Μαίρη θὰ φύγει, θὰ μοῦ πεῖ ὁ Λώρης τί ἀποφάσισαν.

26 Ἀυγούστου.

Ὅλα εἶναι συμφωνημένα. Μεθαύριο τὴν ἴδια ὥρα στὴς τέσσερις ὁ Λώρης θάναῖ ἐδῶ νὰ τὴν περιμένει. Τίποτε ἄλλο. Αὐτὰ μοῦ τάπε ἐκεῖνος ἀπόψε πού ἔφυγε, στὴς ἑπτὰ, μισὴ ὥρα ἀργότερα ἀπὸ κείνη.

30 Ἀυγούστου.

Τὴν περιμένα ἀπὸ τὴς τριεσήμισι. Εἶμωνα ἀνύσχη και ὄλο φοβούμουν κανένα ἐμπόδιο πού θὰ

σμένεσ ἔργασίεσ της, γιὰ νὰ καθίσει νὰ καταστρώσει ἀπὸ τώρα τὰ πρακτικὰ γιὰ τὴς συνεδριάσεις πού θὰ γίνουνε.

Κ' ἔτσι ὄντας σὲ ρωτᾶτε κανεὶς: γιατί ἀνοίγει ἡ Βουλὴ; Μπορεῖς νὰν τοῦ ἀπαντήσεις: Ἀνοίγει σήμερα γιὰ νὰ κλείσει ὑστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ, ὅσο νάρθει ὁ καιρὸς πού θὰ ξανανοῖξει γιὰ νὰ ξανακλείσει—και πάει λέοντας.

Μήπως και πολλοὶ ἀθρώποι δὲ γεννιοῦνται μοναχὰ γιὰ νὰ πετάνουνε, δίχως νὰφίσει κανένα σημάδι τῆς ζωῆς τους; Κάτι τέτιο εἶναι και ἡ Ρωμαίικη Βουλὴ, ἕνας εἶδος φοφάθρωπος, νὰ ποῦμε.

ΑΝ πάει κανεὶς τὴ βόλτα του στοὺς διάφορους κεντρικοὺς καφενέδες αὐτὴς τὴς μέρες κ' ἀκούσει πὼς σχολιάζονται ἀπὸ τοὺς Ρωμιούς τὰ τελευταία μεγάλα γεγονότα τῆς Τουρκίας, κ' ἀκούσει τὴς σαφῆς τοὺς γῶμες περὶ τοῦ πὼς θὰ μπορέσει νὰ σταθεῖ τὸ Σύνταγμα και νὰ στεριωθεῖ ὁ καινούριος ὁ Σουλτάνος στὸ θρόνο και νὰ ξαναγεννηθεῖ ἡ Τουρκία—κάνει τὴν ἀκόλουθη ἀπελπιστικὴ ἀκρίφη:

— Τί κατάρω Θεοῦ, νὰ βρίσκειται τέτιο και τόσο πολιτικὸ μυαλὸ ἐδῶ, κ' ὡστόσο τὸ Ρωμαίικο νὰ καταστήσει σ' αὐτὰ τὰ χάλια! Δὲν μποροῦσαν δέκα εἰκοσι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μεγάλους πολιτικοὺς τοῦ καφερέ νὰπαρηγηθοῦνε γιὰ λίγες μέρες τοὺς ναργιλέδες τους και τὴ συζήτηση και νὰ φροντίσουνε γιὰ τὴ σωτηρία αὐτοῦ τοῦ τόπου;

Ὁ Θεὸς νὰν τοὺς δώσει φώτιση γιατί τὸ παραγοῦνε πᾶ και δὲ συμφέρει.

ΑΝ τὴν κάμανε ἂ νὰ γ ν ω σ μ α οἱ φημερίδες μας τὸ Χαμίτ, δὲν εἶναι και τόσο μεγάλο τὸ κακὸ, ὡστα νὰ βάζουν τὴς φωνές... κείνες πού δὲν τὸν κάμανε. Στὴ ὑστερα τί σημαίνει τάχα κ' αὐτὸ; Μιὰ κοτζᾶμ Παριζιάνικη φημερίδα, ἢ «Ματέν», πληροφόρησε τὰ ἐκαιτομύρια τοὺς ἀναγνώστες της πὼς πέρασε τὴς τελευταίεσ στιγμὴς του ὁ Χαμίτ στὸ Γιλντίζ, τί εἶπε με τὴν ἀγαπημένη του, τί τοῦ ἀπακρίβησε κείνη, πὼς κατόπιν ἔδωσε δέκα νὰν τὴ σφάζουνε γιὰ νὰ μὴν τοῦ τὴν πάρουν οἱ Νεότουρκοι κτλ. ὄλα με τὸ νῦ και με τὸ σῆμα.

Κι ὅταν αὐτὰ συμβαῖνουνε εἰς Παρίσιους, τί παράξενο νὰ γράφουνοι και μερικὰ ἀναγνώσματα στὴν 'Αθήνα;

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΡΑΜΑ

Φίλιππε Νουμά,

Εἶχες τὴν καλοσύνη ν' ἀναγγεῖλεις ὅτι θὰ δημοσιεύσεις στὸ ἐρχόμενο φύλλο μιὰ μελέτη μου, πού σοῦ εἶχα ὑποσχεθεῖ.

Ἄντις αὐτὴ θὰ σοῦ στείλω κάπιο ἀρθράκι πού γράφω ἐπιτηδες γιὰ τὸ «Νουμά», γιατί τὰ χειρόγραφα τῆς μελέτης μου δὲ βρίζονται, πᾶνε δέκα

τὴν ἀνάγκαζε νὰ ἀναβάλει τὴν ἐπίσκεψή της. Ἐγὼ φοροῦσα ἕνα φόρεμα ὀλωσδιόλου σκέτο και τὰ μαλλιά μου τῆχα χτενίσει ἀπλὰ ἀπλὰ. Μοῦ φαινόταν ἀταίριαστο νὰ βάλω φλόγκους και δαχτυλίδια, και φορέματα χτυπητά. Ἐγὼ ἔπρεπε νὰ ὀδυσαῖ σήμερα ἀπὸ τὴ μέση. Ὁ Λώρης ἔπρεπε νὰ μὴν κοιτάζει παρὰ κείνη, νὰ μὴ θαυμάζει παρὰ κείνη, νὰ μὴν ἀπασοχθεῖ τὴν προσοχὴ του παρὰ κείνη. Δὲν εἶμωνα ἐγὼ καμμιὰ ἀντίζηλη πού ἔπρεπε νὰ στολιστῶ κ' ἐγὼ δίπλα της και νάρθη ὁ Λώρης νὰ διαλέξει. Καὶ πὼς εἶτανε δυνατό νὰ καταδεχτῶ ἐγὼ νὰ στοχαστεῖ ὁ Λώρης πὼς ζήλεψα και πάσικισα νὰ γίνω κ' ἐγὼ ὁμορφη γιὰ νὰ μὴ μοῦ τὸν πάρει ἡ ἄλλη; Ὅχι! δὲ θὰ τοῦδινα ἐγὼ ποτέσ ἀφορμὴ νὰ φανταστῆ αὐτὰ τὰ πράματα γιὰ μένα. Στὴς τέσσερις ἦρθε ὁ Λώρης, τὴν περιμένε καμποση ὥρα, κ' εἶταν ἀνήσυχος και κρατοῦσε ἕνα βιβλίο και τὸ ξεφύλλιζε νευρικά. Εἶταν πολὺ ὁμορφος, κ' εἶχε ὁμορφὰ χτενίσει τὰ μαλλιά του κ' ἡ γραβάτα του εἶταν δεμένη με περίσσα προσοχὴ και μόλις μπήκε, αἰσθάνθηκα ἕνα ἰλαφρὸ ἀρωμα βιολέττας. και θυμήθηκα πὼς ἄλλοτε σὰν ἐρχότανε γιὰ μένα ἔβαζε ἀπὸ τὴν ἴδια μυρουδιά. Δὲ μιλοῦσε καθόλου με ἐγὼ ἔξερα τί γινότανε στὸ νοῦ του. Σκίφτουταν: Τί

μέρες, στὰ χέρια μου πλέον, ἀλλὰ στὸ τυπογραφεῖο πού τυπῶνε τὸ βιβλίο μου «Οἱ λοζοὶ Στρατοκόποι» τοῦ ὀποῖου ἕνα κεφάλαιο θὰ εἶναι εἰς ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση.

Ἀθήνα, 0 τοῦ Ἀπρίλη 1909.

Μὲ ἀγάπη
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΑΜΑΣ

„ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ“

Τρίπραχτο δράμα τοῦ Γρ. Ξενοπούλου με μουσικὴ τοῦ Μανώλη Καλομοίρη

[Ἀπὸ τὸ γνωστὸ του διήγημα «Ἐρωσ Ἐσταυρωμένος», δ κ. Γρηγόριος Ξενοπούλος ἔδραλε τρίπραχτο δράμα, τὴ «Στέλλα Βιολάντη», πού θὰ τὴν παῖξη τὸ καλοκαίρι στὴ «Νέα Σκηνὴ» ἢ Μαρίκα Κοτοπούλη.

Ἐνα θαυμάσιο ποίημα πού ἔχει γράψει ὁ Παλαμᾶς στὴ Στέλλα Βιολάντη, ὁ Ξενοπούλος σκίφτηκε νὰ τὸ κάμη πρόλογο στὸ δράμα του, και παρεκάλεσε τὸν Καλομοίρη νὰ τοῦ γράψη μιὰ εἰσαγωγὴ, γιὰ νὰ βγαίνη στὴν ἀρχὴ ἕνας ἠθοποιὸς και νὰ τὸ ἀπαγγέλη με ὑπόκρουση ὀρχήστρας.

Ὁ Καλομοίρης διάβασε τὸ ποίημα τοῦ Παλαμᾶ και τὸ ἔργο τοῦ Ξενοπούλου, ἐνθουσιάστηκε με τὴ «Στέλλα Βιολάντη» κ' ἀναδέχτηκε νὰ γράψη μουσικὴ ὄχι μόνο γιὰ τὸν πρόλογο, παρὰ και γιὰ ὄλο τὸ δράμα.

Ἐτσι σύνθεσε ἕνα ἔξοχο κομμάτι γιὰ μεγάλη ὀρχήστρα, ἀπὸ τέσσερα μέρη. Τὸ πρῶτο εἶναι εἰσαγωγὴ στὴν πρώτη πράξη τοῦ δράματος, με μελόδραμα (ἔτσι λένε τὴν ἀπαγγελία με ὑπόκρουση ὀρχήστρας), τὸ ἄλλο εἶναι εἰσαγωγὴ στὴ δέυτερη πράξη, τὸ τρίτο εἰσαγωγὴ στὴν τρίτη και τὸ τέταρτο υἱσοδέρμα (intermezzo), τὴ στιγμή πού κατεβαίνει ἡ Στέλλα Βιολάντη ἀπὸ τὴ σκηνά γιὰ νὰ πεθάνη στὴ σκηνή.

Τὴ μουσικὴ τῆς «Στέλλας Βιολάντη» ὁ Καλομοίρης τὴν ἀφιερώνει τοῦ Παλαμᾶ.]

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

τοῦ ΠΑΛΑΜΑ

Σεβαστέ μου φίλε,

Πάντα μου λαχταροῦσα νὰ Σ' ἀφιερῶσω κένα μου ἔργο πού ὀπωσδήποτε νὰ εἶναι ἄξιο τῆς τιμῆς νὰ στολιστῆ με τὸ μεγάλο Σου ὄνομα. Ἐχοντας τὴ Ρωμαίικη Σουίτα μου ἀφιερῶμινη τοῦ Ψυχάρη, καρτεροῦσα. Κ' ἦρθε ἡ «Στέλλα Βιολάντη». Μὰ κ' ἀρτήνηκ δὲν ξίρω ἂ θὰ τὴν ἔβρισκα ἄξιά Σου ἂ δὲν

νὰ πῶ; Τί νὰ πῶ νὰ μὴν πὴγηώσει τὴ Ρίτα καθόλου; Μὰ δ,τι κ' ἂν κάνει δὲ μπορῶ νὰ παραδεχτῶ πὼς δὲν ὑποφέρει τὴ στιγμή αὐτὴ, πού με βλέπει νὰ περιμένω μιὰ ἄλλη γυναίκα.

— Μὰ γιατί δὲ μιλεῖς, Λώρη; Ἐγὼ τόση ὥρα δὲ σοῦ κουβέντιαζα γιατί θαρροῦσα πὼς διαβάζες. Ἐ; γιατί δὲ μιλεῖς;

Πόσο εἶταν ὁμορφος και πόσο τὸν ποθοῦσε ἡ ψυχὴ μου! Πόσο εἶταν ὁμορφος ἔτσι πού καθόταν! Εἶταν ὁμορφος και τὸν ἀγαποῦσα· εἶμαστε οἱ δυὸ μας ὀλομόνοι και περιμένε μιὰν ἄλλη γυναίκα, κ' αὐτὴ τὴ γυναίκα τοῦ τὴν ἔφερα ἐγὼ στὴν ἀγκαλιά του!... Μὰ γιατί, γιατί, Θε μου; Μὴν εἶχα τρελάθει ἐγὼ;...

Ἄξαφνα χτύπησε ἡ πόρτα. Τινχτήκαμε ταραχμένοι κ' οἱ δυὸ και μιὰ στιγμή μείναμε ἀκίνητοι...

Κατάλαβα πὼς εἶχα χλωμᾶπει κ' ἔβγαλα τὸ μαντήλι μου κ' ἔκρυψα τὸ πρόσωπό μου, νὰ μὴ με δεῖ. Ἐκεῖνος σηκώθηκε εὐτός και πλησίασε ἕνα τραπέζι με φωτογραφίες και τ' ἑκοίταζε...

(Ἀκολουθεῖ)

αίστανόμουναι τὴν ἀνάγκη νὰ σοῦ τὴν ἀφιερῶσω κι ἀπὸ ἕνα ἄλλο λόγο· κι ὁ λόγος ἀπὸς ποῦ ἡ μουσικὴ τῆς Στέλλας Βιολάντη ὄσο κι ἂν πλέκεται γύρω στὰ πρόσωπα τοῦ δράματος κι ὄσο κι ἂν παρakoλουθεῖ, πιστά, τὰ πάθια τους μένει πάντα στὴν αίσθητικὴ τῆς γενικῆ μορφῆς κι ὄξω ἀπὸ κάθε τεχνικὸ καὶ δραματικὸ ζετούλιμα, μένει πάντα καὶ μιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ ποδώσῃ τὴ λυρικὴ συγκίνηση ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ θαυμαστὸ σου ποίημα.

Στὴ «Γέννηση τῆς Τρχωφιδίας» ὁ Νίτσε, ζετῶντας τὸ φαινόμενο τῶν ἀρχαίων Λυρικο μουσικῶν, μᾶς δείχνει τὸ λυρικὸ ποιητὴ Διονυσιακὸ κι ἀφτόνα τεχνίτη ποὺ μᾶς ξηγάει Ἀπολλωνικά τὴ μουσικὴ ποὺ αἰστανόθηκε μέσα του: Ἀφτὴ τὴ μουσικὴ ποὺ αἰστανόθηκε ὁ Ποιητὴς, προσπάθησε νὰ μαντέψῃ ἐδῶ ὁ μουσικὸς καὶ νὰ τὴν ντύσῃ μὲ τῆς τεχνικῆς τὰ λογῆς λογῆς φορέματα.

Μὰ μ' ἀφτὰ δὲ θέλω νὰ πῶ πάλι πὼς ἡ μουσικὴ μου δὲν εἶναι στενὴ δεμένη μὲ τὴ Στέλλα Βιολάντη καὶ τὰ πάθια τῆς· κάθε ἄλλο, κι ὁ πρῶτος λόγος ποὺ ἴσια ἴσια ἡ Στέλλα Βιολάντη εἶχε τὴν τύχη νὰ σοῦ γενήσῃ τὴ λυρικὴ ἀφτὴ συγκίνηση ποὺ κάποια τῆς ἀντιφεγγιὰ μπορεῖ νὰ σταλίξῃ καὶ τὸ δικό μου ἔργο (εἶναι τὸ μέλι τῆς μέλισσας μὰ εἶναι καὶ τοῦ λουλουδιοῦ ποὺ τὴν ἔθρεψε). Ἐπειτα κ' ἡ μορφὴ τῆς Ἡρώσας τόσο βαθεῖα χαράχθηκε στὴν ψυχὴ μου ποὺ τράβηξε πολλές φορές ἀποκλειστικὰ καὶ τὴ μουσικὴ μου τέχνη.

Ὡστε καὶ δικὴ σου καὶ τοῦ Ἐννόπουλου ἡ μουσικὴ τῆς Στέλλας Βιολάντη.

Τώρα δὲ δὲν τὴ βρίσκετε ἔξω σας, συμπαθάτε με κ' οἱ δύο σας. Γιὰ νὰ κόψουνε τὸ κρουσταλλο βάζουνε ἕνα δικμαντάκι στὴν ἔκρη ἑνὸς ἀπλοῦ μαχαίριου· κ' ἐμεῖς ὡς ποὺ νὰ χτίσουμε τὸ Κρουσταλλένιο Παλάτι τῆς Μουσικῆς μας τέχνης κάμποσα διαμάντικα καὶ διαμαντάκια θάναγκαστοῦμε νὰ περάσουμε ἀπὸ κακοφτιασμένα μουσικὰ μαχαίρια!

Χάρκοβο τῆς Ρουσίας, Λαμπρὴ τοῦ 1909.

Μὲ ἀπειρο θαυμασμὸ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

A'.

— Καὶ ποῦ ἡ θάλασσα ξεχύνει τοὺς ἀφροὺς καὶ τὰ πράσινα φύκια πῆγα καὶ κἀθισα.

— Στὴ μουσικὴ γολιὴ ἔγεραι τὸ κεφάλι καὶ σὲ κάτι δνειρομένους χώρες βρέθηκα.

— Φαντοστικὲς ὀλοπράσινες κοιλάδες ἀπλωνόντουσαν γύρω μου καὶ κάποιες ἀρμονικὲς μουσικὲς χυνόντουσαν στὸν ἀγνὸν αἰθέρα.

— Καὶ μεθοῦσε ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ μουσικὲς μελωδίες, ἐνῶ ἀργοδιαβαίνον μπερὸς μου παρθένες λευκὲς, ρόδινες.

— Σὲ μυριανθόσπαρτους κήπους χαρούμενες πετᾶνε, καὶ τὸ μαγικὸ βοτάνι τῆς ἀγάπης κὸβονε.

— Στῆς εὐτυχίας τοὺς λευκοὺς κόλπους μπιήμα καὶ στὴν ἀφτασιτὴ ιδέα τῆς γοργὰ μνήθημα.

— Σὲ σφράγιες σφαιρὲς ἔπειτα ἀνέβηκα. Μικρὰ φτερωτὰ ἀγγελούδια παίζουνε δῶ.

— Κάποια μὲ ροδόρινα πλέχονε στεφάνια καὶ ἄλλα παίζοντας στὴν δλόχρυση ἄρπα μὲ ἕμνους γλυκέτατους ἀνεβαίνον ψηλά.

— Καὶ πλημύρισε ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ μουσικὸς ἕμνους καὶ πῶς βαθεῖα βουτήχτηκα σὲ ἄδυνα τῆς Ἐδνησίας.

B'.

— Καὶ ποῦ ἡ θάλασσα ξεχύνει τοὺς ἀφροὺς καὶ τὰ πράσινα φύκια πῆγα καὶ κἀθισα.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ! ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύν διὰ τὴν κλήρωσιν 26 (9 Μαΐου) Ἀπριλίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἕκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 ἰσέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
18 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50

1000 ἐν ὄλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Γραφεῖας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διευθυντάς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐπιτηδεύων πρὸς δραχ. μιᾶν ἕκαστον γραμματίον, ἰσχύν διὰ μιᾶν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

— Καὶ τώρα, ἀϊμέ, θνερα, πόθοι, ἀγάπες σβυστήκανε πιά, καὶ ἕνα σκοτεινιασμένο σὺννεφο χέθηκε στὸν οὐρανό.

— Σὲ κάτι μαύρους οὐρανοὺς σήκωσα τὰ δακρυσιμένα μου μάτια κ' ἕνα ἄστρο φεγγόβολο ἀντίκρυσσα στὴν τόση τὴ μαυρίλα.

— Κ' ἡ ψυχὴ μου γεμάτη πόνο ἔξανέγειρε, τὸ κεφάλι στὴν ἀπέραγη σιγαλιά, ἐνῶ ἡ θάλασσα μουρμούριζε σὲ ἀπὶ μου

Ὅνειρο εἶναι ἡ εὐτυχία,
Ἐλπίδα ἡ ζωὴ.

Ἀθήνα, 25/3/09.

ΛΙΓΕΙΑ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ἡ «Στέλλα Βιολάντη» τοῦ κ. Ἐννόπουλου θὰ παιχτεῖ φέτος ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς κ. Κοτοπούλη. Πρωτοπαίχτηκε τὸν παρασμένο χειμῶνα στὴν Πάτρα ἀπὸ τὴν κ. Κυβέλη καὶ ὕστερα στὴ Ζάκυθο καὶ στὴ Σμύρνη.

— Στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κεριακῆς θὰ δημοσιέψουμε ἕνα κεφάλαιο ἀπὸ τὴς «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου» τοῦ Ἐρπάλωτη «Στοῦ φίλου ποὺ ὄνομα δὲν τοῦ βρίσκω» — παραπολὸ ἐπίκαιρο τώρα μὲ τὸ ξεθρόνιασμα τοῦ Καμίτ.

— Στὸ «Λαὸ» τῆς Σμύρνης ὁ κ. Χρ. Βασιλακάκης δημοσίεψε ἕνα πολὺ ἄστρο καὶ δυνατὸ ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο «Δημοδιδάσκαλοι καὶ μητέρες», ἀποδείχνοντας πὼς πρέπει νὰ δημιουργήσουμε δημοδιδάσκαλους καὶ μητέρες, ἃ θέλουμε νὰ ζήσει τὸ ἔθνος μᾶς μὲ τιμὴ, ὑπόληψη καὶ δόξα.

— Βγήκε τὸ Ε' φυλλάδιο τοῦ «Σεράφειου» μὲ τὸ δράμα τοῦ Σκίτη «Ἡ νύχτα τῆς Πρωτομαχίας», μὲ «Σημειώματα» τοῦ Χρίστου Ζερβου, μὲ τὸ «Ἐζγόμενα» τοῦ Κ. Τσαγκαράδα, μὲ τὴν ἀδύναμη τῆς λέξης τοῦ Edgar Poe καὶ μὲ ποιήματα τοῦ Γιάννη Περγαλιῆ, Κ. Μισαηλίδη, Μητρού Δεσποίνης καὶ Σ. Ἄγρα.

— Το «Βδομαδιᾶτικο χρονικὸν» ἔμεινε γιὰ τᾶλλα φύλλο, ἀφοῦ καὶ τούτῃ τὴ βδομάδα τίποτε σημαντικὸ δὲ γράφουνε οἱ φημερίδες μᾶς ἐξὸν ἀπὸ κάτι μικροκλεψίαις καὶ μικροσκοτωμοῦς ἀπὸ τὰ συνειθισμένα.

— Ἡ Ἑλλάδα ἀλάκαιρη λὲς καὶ δὲν ἔζησε τούτῃ τὴ βδομάδα, ἢ τὸ σωστότερο, ἔζησε σὲ δυὸ μοναχὰ σημάδια: στὴν Πόλη καὶ στὴν Κέρκυρα. Ἡ ἐπανάστασις τῆς Πόλης καὶ τὸ ταξίδι τοῦ Κάϊζερ στὴν Κέρκυρα, τραβήξανε ὅλη τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου μᾶς καὶ τοῦ τόπου μᾶς κ' ἔτσι ἀλάκαιρη ἡ Ἑλλάδα ἔπαθε γιὰ μιὰ βδομάδα ἕνα εἶδος νεκροφάνεια. Μὴν ἀπελπίζεστε! Μεθαύριο θαρθεῖ μὲ τὸ καλὸ ἢ Βουλὴ καὶ θάνακτῆσαι τὴ ζωὴ μᾶς κ' ἔτσι καὶ τούτῃ ἢ στήλη θὰ παῖξει καλὰ τὸ μέρος τῆς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μπ. στὸ Φάληρο. Ὅχι: καὶ τόσο καλὰ, μὰ δείχνουν πὼς θὰ γραφοῦν καὶ καλύτερα. — κ. Α. Μαρ. στὸ Βόλο. Θὰ δημοσιευτεῖ. Πολὺ καλὸ.

ΤΟ ΜΟΤΟ ΜΑΣ

Μὲ γλώσσα ζωντανὴ νὰ ποῦμε ζωντανὲς ιδέες στὸ ζωντανὸ λαό.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐκδοσες στὴ ζωντανὴ μᾶς γλώσσα τῶν καλύτερων ἔργων τῶν πιδ ἑκουσμένων φιλοσοφῶν.

Βγήκε κῶδα τὸ πρῶτο βιβλίον

ΤΟ ΞΕΡΙΖΩΜΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΙΑΣ

Τὸ δεύτερο βιβλίον ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ σὲ λίγες μέρες θάνα

H MANNA

Τοῦ Μάξιμ Γκόρκυ

Συντρομὴ χρονιάτικια φρ. χρ. 15, ἑξαμηνιάτικια φρ. χρ. 7,50.

Laos' Monthly Library

306 w. 54 th. St.

New York, City.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσὸν, ἢτοι εἰς πράγμα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτίας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν κληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ἑ γένητο ἢ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δημολογιστοῦ.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν δημολογίων πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1/2	τοῖς 0/0	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις 6 μην.	
2	»	»	»	1 ἐτ.
2 1/2	»	»	»	2 ἐτ.
3	»	»	»	4 ἐτ.
4	»	»	»	5 ἐτ.

Αἱ δημολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνόνομοι.